

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6796/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ивановић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Ђукелић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2915/22 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2915/22 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2915/22 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2915/22 од 12.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 4582/18 од 02.12.2021. године, у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилац стекао право својине одржајем на делу катастарске парцеле 1129/2, која је уписана у листу непокретности ... КО ..., у мерама и границама: са севера међном линијом у дужини од 9,30 м, са истока линијом разграничења у дужини од 37,49 м, са југа линијом разграничења у дужини 11,95 м, са запада међном линијом у дужини од 38,73 м², у укупној површини од 6 а 95 м², што представља идеални део парцеле 1129/2, што би тужени били дужни да признају и трпе и да се тужилац укњижи као сувласник $\frac{1}{2}$ ове катастарске парцеле у наведеним мерама и границама, те тужилац обавезан да туженима надокнади парничне трошкове од 161.250,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је, позивајући се на члан 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлука о неоснованости постављеног захтева за утврђење права својине на реалном делу парцеле градског грађевинског земљишта и уписа су својине на 1/2 дела ове парцеле, судови заснивају на становишту да не постоји савесност државине тужиоца, која је битан елемент за утврђење права својине по правном основу одржаја.

Имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоје правна питања због којих би требало одлучити о изјављеној ревизији, као о посебној. Према устаљеној судској пракси, савесност државине цени се према објективним околностима, које утичу на формирање свести о постојању права лица које држи туђу непокретност, а које су такве да искључују могућност знања да ствар коју држи није његова. У конкретном случају, покојни отац тужиоца је на основу усменог споразума са једним од више корисника парцеле градског грађевинског земљишта у друштвеној својини ступио у посед реалног дела парцеле, овај део парцеле је осим њега, односно његове супруге након тога користио и други сукорисник, што искључује савесност државине спорног дела непокретности, која је по члану 72. ставови 2. и 3. Закона о основама својинскоправних односа нужна за стицање својине по правном основу одржаја. Осим наведеног разлога, основаност захтева искључује утврђена чињеница да је мајка тужиоца, као законски наследник оца у време закључења главне расправе била жива, а тужилац није пружио доказе да је он искључиви наследник покојног оца.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.06.2017. године, вредност предмета спора је 800.000,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање овог ванредног правног лека.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић